

København, marts 2026

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Att. Mads Rahbek Bach Rasmussen/Thorbjørn Bendix Kleif

(teletilsagn@erst.dk)

Høringssvar vedrørende AURAs frivillige tilsagn – markedsregulering for de kommende fem år

Fastspeed fremsender hermed høringssvar vedrørende AURAs udkast til frivillige tilsagn for engrosmarkedet for netadgang til højhastighedsbredbånd i AURAs SMP-område.

Det er Fastspeeds vurdering, at AURAs tilsagn i sin nuværende form ikke adresserer de centrale konkurrenceproblemer, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen selv har identificeret i markedsanalysen. Tilsagnet rummer en række strukturelle og metodiske udfordringer, herunder risiko for overdækning (bl.a. gennem ikke-regulerede tillægsydelser, oprettelser og installationsomkostninger), en høj grad af prismæssig fleksibilitet, et begrænset og utilstrækkeligt prisklemmeværn, samt manglende mekanismer, som kan sikre reel forudsigelighed, gennemsigtighed og ikke-diskrimination for eksterne tjenesteudbydere.

På denne baggrund vurderer Fastspeed, at AURAs tilsagn ikke bør gøres bindende i den foreliggende form. Der er behov for væsentlige ændringer af tilsagnet, eller alternativt at der pålægges fuld ex ante-regulering, som kan sikre stabile, omkostningsbaserede og konkurrenceneutrale engrosvilkår i AURAs SMP-område.

Nedenfor følger en gennemgang af udvalgte, væsentligste problemstillinger. I parentes efter hver punktoverskrift er angivet, hvilke punkter/paragraffer, der primært (og ikke udelukkende) henvises til i tilsagnsudkastet.

1. Engrospriser og maksimalprisregulering

1.1 AURAs foreslåede maksimalpris på 270 kr./md. er ikke tilstrækkeligt begrundet (§4.1.2)

AURA foreslår en maksimalpris på 270 kr./md. for FBSA-adgang ved POI3, eksklusive mediekonverter/ONT. Dette prisniveau er ikke underbygget af en transparent eller omkostningsbaseret forklaring i tilsagnet, og det fremstår uklart, hvorfor netop dette niveau er valgt. Samtidig udgør 270 kr. et væsentligt prishop i forhold til både den nuværende engrosprissætning hos AURA, men også i forhold til tilsvarende engrosprodukter i markedet, hvilket kan få betydelige konsekvenser for både tjenesteudbydere og slutkunder.

Når et tilsagn skal fungere som værn mod overdækning og sikre omkostningsbaserede, konkurrenceneutrale og stabile engrosvilkår, bør maksimalprisen være klart forankret i dokumenterede omkostninger og LRAIC-principper. Det er ikke tilfældet her med AURAs forslag

til maksimalpris. Den markante prisstigning rejser således alvorlig tvivl om, hvorvidt den foreslåede maksimalpris reelt er omkostningsægte eller står i rimeligt forhold til AURAs faktiske driftsomkostninger.

1.2 Uregulerede installationsomkostninger og gebyrer giver i praksis AURA fri prissætning (§4.1.2-§4.1.3)

AURAs tilsagn fastsætter en maksimalpris for selve FBSA-abonnementet, men en lang række uundgåelige engrosomkostninger er helt uregulerede. Der er ingen prisloft, ingen omkostningsprincipper og ingen rimelighedskrav for centrale omkostningselementer såsom installationsomkostninger, oprettelsesgebyrer, PoI-relaterede tillæg, service- og fejltretningsgebyrer, accessoriske ydelser – herunder mediekonverteren, som enhver tjenesteudbyder er nødt til at købe for at kunne levere produktet.

Fordi disse elementer udgør en integreret og uundgåelig del af den reelle engrospris, betyder deres manglende regulering, at AURA i praksis har fri prissætning på en væsentlig del af engrosydelsen. AURA kan dermed, helt uden at overtræde den formelle maksimalpris, flytte prisstigninger over i de uregulerede komponenter og derved omgå prisloftet, hvilket åbner for betydelig overdækning. AURA skal dog anerkendes for at indeksere det administrative oprettelsesgebyr efter nettoprisindekset (§4.1.3), men det bør præciseres, at denne reguleringsmekanisme også gælder i overgangen fra 2026 til 2027, så gebyret ikke kan hæves ureguleret ved ikrafttrædelsen af det nye tilsagn.

For at tilsagnet skal have reel effekt, bør alle nødvendige engrosomkostninger derfor omfattes af enten (1) et selvstændigt prisloft, (2) et LRAIC-baseret omkostningsprincip eller (3) en gennemsigtighedsforpligtelse kombineret med rimelighedskrav. Uden disse principper/værn udhules tilsagnet, og den effektive engrospris på AURAs net forbliver uden reel regulatorisk kontrol.

1.3 Et prispræmievindue på +20% – uden omkostningsmæssig begrundelse (§4.1.9)

AURAs tilsagn giver mulighed for at prissætte enkelte hastighedsprodukter op til 20% over den regulerede gennemsnitlige maksimale netleje. Denne fleksibilitet er ikke ledsaget af nogen dokumenteret omkostningsmæssig forskel mellem at levere de forskellige hastigheder, og i praksis er omkostningerne ved at udbyde højere eller lavere hastigheder stort set identiske. En så markant prisdifferentiering kan derfor ikke begrundes ud fra tekniske eller økonomiske forhold.

Når en SMP-udbyder får mulighed for at pålægge væsentligt højere priser på udvalgte hastigheder uden omkostningsmæssig retfærdiggørelse, skaber det et betydeligt regulatorisk smuthul. Prisforhøjelser kan koncentrererés dér, hvor efterspørgslen er størst, hvilket underminerer intentionen bag prisreguleringen og åbner for potentiel overdækning. Et prispræmievindue af denne størrelse er derfor uforeneligt med effektiv og omkostningsbaseret regulering, fordi det skaber ustabile og konkurrenceforvridende engrosvilkår.

1.4 Udelukkelse af hastigheder over 1000 Mbit udhuler priskontrollen over tid (§4.1.5)

AURAs gennemsnitlige maksimale netleje gælder alene for hastigheder op til 1.000 Mbit/s. Dermed omfattes de højere hastigheder, som AURA forventes at introducere via XGSPON i tilsagnsperioden, ikke af nogen form for prisregulering. I takt med at efterspørgslen bevæger sig mod højere hastigheder, betyder dette, at en stigende del af AURAs produktportefølje vil være helt ureguleret. Det skaber både risiko for overdækning og en gradvis udhuling af priskontrollen, da reguleringen begrænses til hastigheder, som ikke nødvendigvis vil være markedsrelevante i størstedelen af tilsagnsperioden. For at tilsagnet skal fungere efter hensigten, bør alle udbudte hastighedsprodukter (også hastigheder over 1000 Mbit) indgå i beregningen af den gennemsnitlige maksimale netleje.

1.5 Uklar prisfastsættelse mellem tilsagnsperioder skaber betydelig usikkerhed (§4.1.11)

Selv om AURA indfører et årligt prisloft på maks. +5% for FBSA-abonnementer i tilsagnsperioden, beskriver tilsagnet ingen mekanisme for, hvordan priser - herunder uundgåelige omkostningselementer som mediekonverteren - må udvikle sig ved overgangen til en ny tilsagnsperiode. Uden et klart loft i skæringsåret kan AURA i praksis foretage væsentlige prisstigninger ved periodeskiftet, uden at det formelt udgør en tilsagnsovertrædelse.

Denne mangel på forudsigelighed gør det vanskeligt for eksterne tjenesteudbydere at planlægge produkter, marginer og kundekommunikation. Engrosprisen er den centrale omkostningsdriver, og uregulerede periodeskift skaber urimelig forretningsrisiko.

Der bør derfor som minimum fastsættes et identisk loft på maks. +5% for alle relevante engrosomkostninger, inklusive mediekonverteren, ved selve overgangsåret. Uden et sådant værn udhules reguleringen, og både tjenesteudbydere og slutbrugere risikerer betydelige prishop ved ikrafttrædelsen af den nye tilsagnsperiode.

1.6 Varslingskravet på 3 måneder er utilstrækkeligt – og forværres af manglende varslingsregler for nye og nedlukkede produkter (§4.1.3, §4.1.11)

AURA opererer i tilsagnet med et varslingskrav på kun 3 måneder for prisændringer. For eksterne tjenesteudbydere, der er fuldt afhængige af engrosprisen som primær omkostning, er et så kort varsel ikke tilstrækkeligt til at tilpasse detailpriser, systemer, kundekommunikation eller kommercielle beslutninger på en stabil og forudsigelig måde. Denne asymmetriske risiko forstærkes af AURAs vertikale integration, hvor AURAs egen detailforretning naturligt har bedre intern indsigt i kommende ændringer og dermed kan reagere langt hurtigere end eksterne aktører.

Problemet bliver endnu større af, at AURA i §6.2.2 kan lancere nye eller ændrede produkter med varslings i blot "rimelig tid". Dette er et ret uklart og ikke-bindende kriterium, som i praksis kan betyde meget kort varsel. For eksterne tjenesteudbydere, der er afhængige af stabile produktporteføljer og tekniske specifikationer, indebærer dette en uacceptabel usikkerhed.

For at sikre reel konkurrence og et rimeligt minimum af forudsigelighed bør varslingskravet derfor hæves til mindst 6 måneder for både prisændringer og ændringer i produktudbud (introduktion og udfasning). Kun med et klart og længere varsel får eksterne tjenesteudbydere en realistisk mulighed for at tilpasse sig uden unødigt økonomisk og kommercielt pres.

1.7 Manglende funktionsadskillelse skaber asymmetrisk risiko for eksterne tjenesteudbydere (§6.22, §6.4)

AURA anfører i tilsagnet, at man opererer efter Equivalence of Output, selvom der hverken formelt eller i praksis etableret en funktionel separation mellem engros- og detailforretningen. AURA fungerer således som én samlet, vertikalt integreret aktør, hvor centrale ressourcer som IT-systemer, drift, processer og organisatoriske enheder deles mellem wholesale- og detaildelen. Tilsagnsudkastet dokumenterer ikke uafhængige governance-mekanismer, vandtætte dataskotter eller effektive compliance-procedurer, som normalt forventes for en SMP-udbyder.

Denne mangel på reel adskillelse giver AURAs egen detailforretning en klar informations- og timingfordel, mens eksterne tjenesteudbydere alene har adgang til de oplysninger, AURA vælger at offentliggøre. Selv små forskelle i dataadgang eller interne beslutningsprocesser kan dermed give AURAs detailforretning en konkurrencefordel, uden at det kan opdages eller efterfølgende dokumenteres.

For at modvirke denne asymmetri bør tilsagnet indeholde klare og bindende krav om funktionel adskillelse, herunder dokumenterede dataskotter, uafhængige processer og auditérbare governance-regler. Uden sådanne mekanismer vil eksterne tjenesteudbydere systematisk være stillet ringere end AURAs egen detailforretning.

2. Prisklemmetilsynet – utilstrækkeligt og uden reel betydning og regulatorisk værdi

Som bilag 1 til dette høringssvar vedlægges Fastspeeds generelle kommentarer om prisklemmetilsyn, som også blev fremsendt til Erhvervsstyrelsen i august. Disse vurderinger er fuldt ud relevante for AURAs udkast til tilsagn såvel som for de øvrige SMP-udpegede netejere, og skal derfor betragtes som en integreret del af dette høringssvar.

Det fremlagte tilsagn fra AURA indeholder ingen forbedringer af det eksisterende prisklemmeværn – tværtimod viderefører det et tilsyn, som allerede har vist sig at være tandløst og uden praktisk effekt. De grundlæggende problemer med metodik, produktdekning, gennemsigtighed og håndhævelse er dermed uændrede.

Nedenfor følger Fastspeeds specifikke bemærkninger til AURAs udkast til tilsagn.

2.1 Mindste Dækningsbidrag (§4.2)

Fastspeed anbefaler, at AURA som en del af prisklemmetilsynet i §4.2 indfører et egentligt og fuldt omkostningsbaseret Mindste Dækningsbidrag. Dette vil skabe reel gennemsigtighed om det økonomiske råderum for eksterne tjenesteudbydere og sikre, at prisklemmetesten afspejler de faktiske omkostninger, en effektiv konkurrent står overfor.

Et retvisende Mindste Dækningsbidrag bør som minimum omfatte:

- IP-transport og IP-konnektivitet
- PoI-porte og PoI-kapacitet
- IPv4-ressourcer
- Core-netværksomkostninger (DHCP, DNS, radius, routere, samhusning, strøm mv.)
- CPE-logistik og refurbish-omkostninger
- Administrative gebyrer (oprettelser, flytninger, annulleringer, fejlretningsgebyrer mv.)
- Alle nødvendige accessoriske og ikke-accessoriske ydelser
- IT-udviklingsomkostninger og afskrivninger
- Kundeservice- og driftssupportomkostninger
- Markedsføringsomkostninger, herunder kampagnerabatter
- Finansielle omkostninger og kapitalbinding
- En rimelig profit, der afspejler markedsrisiko og nødvendig forrentning af investeret kapital

Uden disse elementer vil et Mindste Dækningsbidrag være misvisende og ikke give den gennemsigtighed, der er nødvendig for at forhindre margin squeeze. En komplet og reelt omkostningsbaseret model er derfor afgørende for, at prisklemmetilsynet i tilsagnsudkastets §4.2 kan fungere som et effektivt konkurrenceværn.

2.2 Et prisklemmetilsyn, der kun omfatter ét produkt (udvalgt af AURA) kan ikke fungere (§4.2)

AURA lægger op til kun at lade prisklemmetilsynet omfatte ét flagskibsprodukt (og potentielt to, såfremt AURA udstiller mindst 5 markedsførte slutkundeprodukter), og tilsynets effektivitet afhænger dermed af AURAs egen produktudpegning. Selvom AURA henviser til visse kriterier ved udvælgelsen, er tilsynet i praksis stadig i udgangspunktet begrænset til ét enkelt produkt, hvilket betyder, at langt størstedelen af AURAs detailprodukter (herunder kampagner, retention-tilbud, bundles, partneraftaler, foreningsaftaler og alle individuelt forhandlede priser) slet ikke er omfattet af regulatorisk kontrol.

Den eksisterende kundebase er ligeledes undtaget, uanset hastighed, anciennitet og rabatstruktur. Det betyder, at AURA i praksis kan påvirke marginerne på de mest kommercielt relevante produkter uden risiko for, at prisklemmetilsynet nogensinde aktiveres.

Et prisklemmetilsyn, der kun kontrollerer ét produkt udvalgt af AURA selv, kan hverken identificere systematiske marginproblemer eller forhindre konkurrenceforvridende adfærd. Det giver en SMP-aktør et betydeligt spillerum til at iværksætte prisklemmer uden reel risiko for regulatorisk indgriben. Det foreslåede prisklemmetilsyn er derfor uden reel regulatorisk værdi og uforeneligt med effektiv konkurrencebeskyttelse.

2.3 "Møde konkurrencen"-bestemmelsen er konkurrenceretligt uholdbar (§4.2)

AURA ønsker i sit udkast til tilsagn en mulighed for at "møde konkurrencen" ved at matche konkurrenters priser – også i situationer, hvor dette indebærer, at AURAs detailpris kan fastsættes på et niveau, hvor marginen mellem engros- og detailpris ikke dækker AURAs egne omkostninger. En sådan bestemmelse er konkurrenceretligt uholdbar og undergraver selve formålet med et prisklemmetilsyn.

For en dominerende og vertikalt integreret aktør som AURA kan "meeting the competition"-argumentet ikke bruges som et gyldigt forsvar mod prisklemme. EU-Domstolen har fastslået, at en dominerende virksomhed ikke må sælge under egne omkostninger, uanset hvilke kampagnepriser mindre udbydere måtte tilbyde. I margin squeeze-praksis gælder, at vurderingen skal ske ud fra, om en lige så effektiv konkurrent kan konkurrere, og ikke ud fra mindre udbyderes tidsbegrænsede rabatter.

Hvis AURA kan legitimere en prisklemme ved blot at matche en konkurrents kampagnepris, udhules prisklemmetilsynet i praksis. Det giver en SMP-aktør mulighed for systematisk at presse marginerne under et bæredygtigt niveau og først hæve priserne igen, når konkurrenterne er svækket. En sådan mekanisme er uforenelig med effektiv og EU-konform prisklemmeovervågning og bør fjernes fra tilsagnet.

2.4 Kundelevetid og omfanget af tillægsprodukter i prisklemmetesten

AURA skal anerkendes for eksplicit at fastsætte kundelevetiden til 48 måneder i prisklemmetesten, hvilket bidrager til større transparens og ligger i tråd med gængs europæisk praksis.

AURA lægger dog samtidig op til at inkludere et meget bredt spektrum af tillægsprodukter i prisklemmeberegningen – herunder en række ydelser, services og produkter, som AURA selv definerer som solgt sammen med bredbåndsproduktet eller som "nødvendig eller naturlig del" af bredbåndsproduktet. Dog er de nævnte produkter som eksempelvis Smart-Wifi, online harddisk, sikkerhedsprodukter ikke at betragte som naturlig del af det relevante bredbåndsprodukt, der skal kunne prisklemmetestes.

Når så mange elementer kan indgå i prisklemmetesten uden klare afgrænsninger, risikerer beregningen at blive uigennemskuelig og kunstigt forbedret, så en egentlig prisklemme skjules i kompleksiteten. Det betyder, at selv med en korrekt fastsat levetid kan tilsynet i praksis miste sin funktion som værn mod margin squeeze.

2.5 Manglende rammer for identifikation og afhjælpning gør AURAs prisklemmetilsyn uanvendelig og ligegyldig (§2.1.2, §4.2)

AURAs tilsagn indeholder ingen beskrivelse af, hvordan eksterne tjenesteudbydere skal kunne identificere, påpege eller dokumentere en prisklemme. Der fastsættes hverken krav til transparens, datadeling, metode eller rapportering, og der gives ingen rettigheder til engroskunderne i forhold til at få indsigt i AURAs beregninger. Hele tilsynet baseres således på, at AURAs egen ledelse udfører egenkontrol uden ekstern verificering og uden egentlig muligheder for konkurrenterne for at rejse en sag.

Lige så problematisk er, at der ikke er beskrevet nogen klar afhjælpningsmekanisme ved en prisklemme. AURA omtaler alene interne justeringer, men der findes ingen regler om, hvordan prisklemmer (ud over kampagnematch-situationen) skal håndteres, ingen krav til tidsfrister, ingen dokumentationspligt og ingen proces for, hvordan en prisklemme kan rejses og behandles. Dette betyder, at en overtrædelse hverken nødvendigvis opdages eller korrigeres.

Et prisklemmetilsyn, der mangler både (1) klare kriterier for identifikation og (2) bindende procedure for afhjælpning, og som samtidig udføres udelukkende af AURA selv, kan ikke fungere som et effektivt regulatorisk værn. I praksis giver det AURA mulighed for at udøve prisklemmer uden reel risiko for konsekvens, da hverken konkurrerende tjenesteudbydere eller KFST kan efterprøve kontrollen på et operationelt niveau.

Derfor bør tilsagnet indeholde eksplicite, bindende og verificérbare procedurer for både identifikation og afhjælpning af prisklemmer. Kontrollen kan ikke alene baseres på AURAs egen selvmonitorering.

3. Samlet vurdering og anbefaling

AURAs tilsagn vil hverken sikre omkostningsorienteret prissætning, effektiv konkurrence eller regulatorisk stabilitet. Tværtimod risikerer tilsagnet at forstærke eksisterende strukturelle problemer, skabe mulighed for betydelig overdækning og efterlade centrale forhold helt uden reel kontrol.

Fastspeed vurderer derfor, at AURAs tilsagn i sin nuværende form ikke bør gøres bindende. Der er behov for enten væsentlige ændringer af tilsagnet eller pålæggelse af fuld ex ante-regulering for at sikre en velfungerende og bæredygtig engroskonkurrence i AURAs SMP-område.

Bilag 1 – generelle kommentarer ift. prisklemmetilsyn

Prisklemmetilsyn

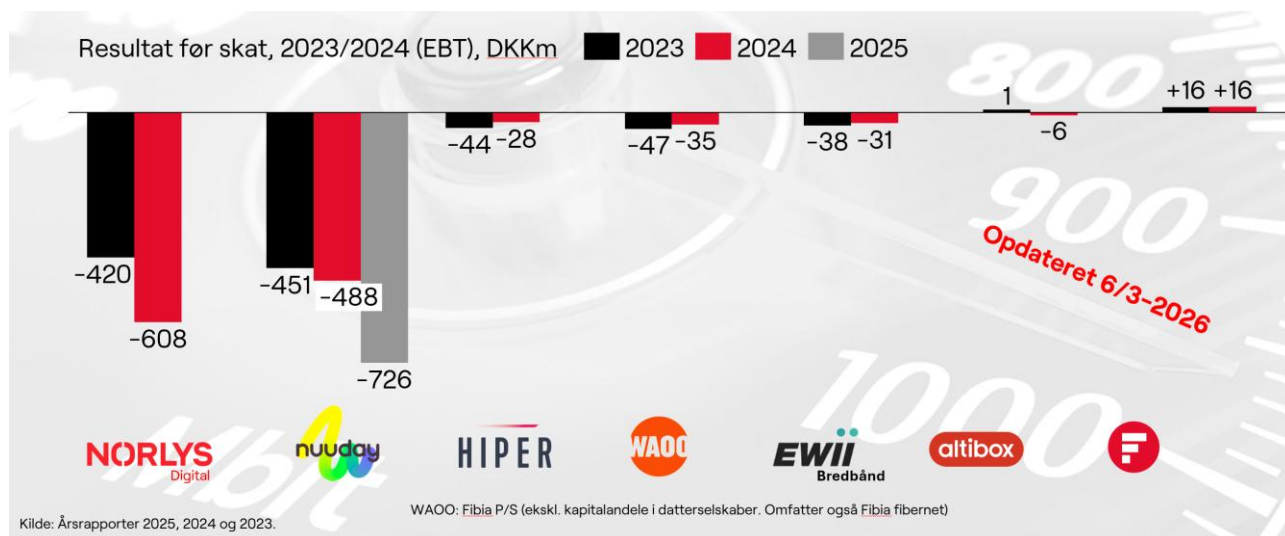
Fastspeed ønsker i dette høringssvar også at rette skarpt fokus på en problemstilling, som vi løbende i indeværende tilsagnsperiode har rejst, og som efter vores opfattelse fortsat ikke er imødegået i tilstrækkeligt omfang: Det eksisterende prisklemmetilsyn på engrosmarkedet for højhastighedsbredbånd er langt fra tilstrækkeligt – hverken i konstruktion eller i praktisk håndhævelse – og har i sin nuværende form ingen reel opdragende eller præventiv effekt over for SMP-udpegede infrastrukturejere. Med andre ord er det helt afgørende, at der sker en regulering og revidering af rammer og vilkår for prisklemmetilsyn fra de nuværende tilsagn til de eventuelle tilsagn, der vil gælde i en kommende regulerings-/tilsagnsperiode.

Manglende central håndhævelse og sanktioner

Som vi også løbende i nuværende tilsagnsperiode har påpeget, så er det dybt problematisk, at ansvaret for og udøvelsen af prisklemmetilsynet er flyttet fra Erhvervsstyrelsen til at ske som egenkontrol blandt markedets aktører. At Erhvervsstyrelsen ikke påtager sig en central, proaktiv rolle i selve tilsynet med prisklemmer, men i stedet overlader opgaven til markedets aktører, har vist sig i praksis ikke at fungere. Samtidig er den nugældende praksis med egenkontrol yderst ineffektiv, idet den indebærer, at en potentiel prisklemme først skal opdages og dokumenteres af en forurettet tjenesteudbyder, som derefter må gennem en langsommelig proces for at få problemet anerkendt. Samtidig eksisterer der en massiv informations-asymmetri mellem SMP-udpegede aktører og konkurrerende tjenesteudbydere ift. hvilke omkostningsniveauer, man hos SMP-aktøren finder relevant at indregne i en prisklemmeberegning.

Selv hvis en prisklemme påvises, giver reglerne den vertikalt integrerede udbyder tid til at justere priserne, uden at der pålægges reelle konsekvenser i form af bøder eller andre sanktioner. Denne mangel på håndhævelse betyder i praksis, at SMP-udbydere har fuld frihed til at anvende midlertidige kampagneprodukter eller kortvarige prissætninger, der presser konkurrenter ud, uden risiko for effektiv indgriben. Særligt de største, vertikalt integrerede udbydere har gennem en årrække reelt opretholdt en konkurrenceforvridende og konkurrencebegrænsende adfærd og vist, at de er villige til at sælge til langt under omkostningerne, og har år efter år præsteret massive underskud, der relaterer sig til deres aktiviteter i detail-markedet. Både Norlys Digital og Nuuday lægger i deres seneste årsrapporter ikke skjul på, at det fortsat er planen at drive tjenesteudbyder-forretning med markante underskud¹.

¹ Hiper forventer i deres ledelsesberetning i 2024-årsregnskabet et underskud før skat på mellem DKK -25m og -10m i 2025. Norlys Digital A/S forventer i 2025 et negativt resultat før skat i intervallet DKK -550m til -650m. Nuuday oplyser ikke forventninger til resultat før skat, men forventer i deres årsregnskab en flad udvikling i EBITDA i 2026.

Denne adfærd har ligeledes givet anledning til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen (KFST) af blandt andet samme årsag har fundet det nødvendigt at igangsætte en undersøgelse af konkurrence-vilkårene netop på bredbåndsmarkedet: (<https://kfst.dk/pressemeddelelser/kfst/2025/20250624-konkurrence-og-forbrugerstyrelsen-ser-naermere-paa-bredbaandsmarkedet>).

KFSTs igangværende undersøgelse er netop et symptom på den skævvredne konkurrencesituation i tjenesteudbyder-leddet, og derfor er det bydende nødvendigt, at ERST sikrer, at der fremadrettet sker en bedre sikring mod prisklemmer end det p.t. er tilfældet.

Konstruktionen muliggør strategisk misbrug

De nuværende tilsagn åbner for, at prisklemmer kan implementeres midlertidigt – eksempelvis gennem aggressive kampagner – med skade for konkurrenter, hvorefter priser blot kan normaliseres igen efterfølgende. Denne dynamik undergraver fuldstændigt formålet med prisklemmetilsyn, som netop burde forhindre sådanne strategiske misbrug.

Fravær af præventiv effekt

Et effektivt prisklemmetilsyn skal virke afskrækkende – ikke blot korrigerende efter skaden er sket. Den nuværende model er hverken hurtig, stram eller forudsigelig nok til at afholde SMP-udbydere fra at teste grænserne for, hvor langt de kan gå. Tværtimod skaber den incitament til at udnytte hullerne i tilsynet.

Behov for en styrket model

Vi anbefaler, at prisklemmetilsynet ændres fundamentalt, så der fremadrettet tages hånd om nogle af de utilstrækkeligheder, som i dag er tilfældet i de gældende tilsagn. Således bør et prisklemmetilsyn justeres, så det:

- drives og overvåges aktivt af Erhvervsstyrelsen, ikke af konkurrenterne selv.
- indebærer faste og korte frister for behandling af potentielle prisklemmer.
- indeholder automatisk gældende sanktioner ved konstaterede overtrædelser, herunder økonomiske bøder.
- omfatter krav om forudgående varslings af prisændringer på engros- og detailprodukter, så myndigheder kan vurdere risikoen for prisklemmer før implementering.

- lukker for brug af midlertidige kampagnepriser, der kan have prisklemmeeffekt.
- omfatter alle produktvarianter, og ikke begrænses til kun meget få såkaldte flagskibsprodukter.
- ikke er begrænset til de produkter, der er synligt tilgængelige i salgsvinduet for nye kunder – men også omfatter skuffe-tilbud, samt eksisterende kunders priser og produkter.
- også omfatter bundle-produkter/pakker.
- inkluderer ”kollektivt forhandlede priser”, herunder priser tilbudt i foreningsmarkedet – idet dominerende tjenesteudbydere i dag kan omgå et effektivt prisklemmetilsyn gennem pris- og rabataftaler².

Så længe prisklemmetilsynet forbliver i sin nuværende udformning, er der ingen reel beskyttelse af konkurrencen på højhastighedsbredbåndsmarkedet. Det vil i praksis være muligt for SMP-udpegede infrastrukturejere at fastholde eller forværre en konkurrenceforvridende markedsstruktur, til skade for både tjenesteudbydere og slutbrugere.

Vi opfordrer derfor kraftigt til, at Erhvervsstyrelsen revurderer tilsynets konstruktion, indfører aktiv myndighedskontrol og sikrer, at tilsynet får en reel præventiv effekt. Vores forslag er desuden, at Erhvervsstyrelsen overvejer at reintrodere et prisklemmевærktøj lig den excel-model, der tidligere har været anvendt for at sikre mod iværksættelse af prisklemmer. En sådan model vil gøre det enkelt og transparent for markedets aktører at gennemskue, hvad rammerne for at undgå iværksættelse af prisklemmer er – herunder også for de SMP-udpegede aktører – så der sikres, at tilsynet bliver yderst effektivt.

Detail-prissætning

For at værne mod prisklemmer og konkurrenceforvridende adfærd i slutbrugermarkedet, så kan de SMP-udpegede aktører med fordel pålægges at skulle prissætte deres detail-produkter ud fra en såkaldt 'cost-plus' betragtning, dvs. at de pålægges altid at skulle operere med en i absolutte termer og på forhånd defineret margin til dækning af omkostninger i tjenesteudbyderleddet. Dette vil være en relativ enkel og effektiv metode til at sikre mod konkurrenceforvridende adfærd fra disse dominerende udbydere.

² Et eksempel herpå er Hiper's all-round rabat hos IDA, hvor der tilbydes 15 kr. i fast rabat pr. måned de første 10 år(!): <https://ida.dk/medlemsfordele/kontante-fordele/online-og-streaming/medlemsrabat-hos-hiper>.

Ifølge Nuuday er produkter med denne rabat ikke omfattet af prisklemmetilsynet, da det er en ”kollektivt forhandlet rabat”.